

[Henry Christensen.]

for de fleste kunne opnå en mindre fremgang sammenlignet med nu, når hensyn tages til retten til fremover også at kunne opnå folkepensionens mindstebeløb.

De øvrige ændringer, såsom formindsket adgang til enkepension for de helt unge enker, forhøjelserne af børnepensionerne m. m., er venstre enig i.

Medens jeg således går ud fra, at der er al mulig grund til at vente enighed om den foreslåede sanering af de gældende pensionsregler for de nu ansatte tjenestemænd — og her vil jeg gerne understrege, at der fra tjenestemandsorganisationernes side på dette for dem vanskelige område er vist god og beundringsværdig forhandlingsvilje — hører enigheden op, når det gælder de fremtidige ansættelsesvilkår.

Må jeg minde det høje ting om, at ved gennemførelsen af loven om folkepensionering var et af de stærkeste motiver ønsket om at skabe ensartede vilkår for hundredtusinder af medborgere, der ikke er tjenestemænd, og de medborgere, der er beskæftiget som tjenestemænd hos staten. Vilkårene for vore gamle medborgere, hvad enten de havde slidt som tjenestemænd eller murere, maskinarbejdere, husmænd, eller hvad ved jeg, måtte være ens, når de pågældende nåede frem til deres gamle dage.

Efter venstres opfattelse var det de samme forudsætninger, som folketingets udvalg med alle partiernes tilslutning gav udtryk for i sin betænkning af 14. juni 1956, hvori det bl. a. hed — Folketings-tidende 1955-56, tillæg B. sp. 791 —:

„Man skal i den forbindelse henstille, at pensionsforholdene for fremtidigt ansatte tjenestemænd indrettes således, at disse inddrages under folkepensionsordningen.“

Denne betænkning talte netop ikke om sammenkædningen mellem tjenestemandspension og folkepension for de nu ansatte tjenestemænd; den talte om de fremtidigt ansatte, det var dem, der skulle inddrages under folkepensioneringen. Dengang var ingen af os i tvivl om — og sådan lød det også fra mange af de socialdemokratiske talere dengang — at meningen var, at folkepensioneringen for de fremtidigt ansatte tjenestemænd som for andre med-

borgere skulle være den eneste efterlønsordning fra statens side. Nu siger det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at det kan man måske overveje for enkelte særlige, få grupper. Det er langt fra det, man mente for et par år siden, og fra det, som socialdemokratiet selv skrev i sit fremtidsprogram for tiden efter 1945. Vi savner egentlig fra socialdemokratiet begrundelsen for at skifte standpunkt så stærkt, som det her er sket.

Det er en stor skuffelse for venstre, at ingen af de andre politiske partier i lønningskommissionen har villet støtte venstre for gennem denne kommission, der jo netop skulle tilrettelægge forholdene for fremtiden, at gøre noget virkeligt forsøg på at nå et resultat. Vi tror, at denne ændring af holdningen fra 1956 og til nu hos disse de øvrige partier vil gøre et meget overraskende indtryk ude omkring i befolkningen. Havde der været vilje dertil, kunne man være begyndt herpå på et tidligere tidspunkt, og så kunne vi have præsteret et resultat i dag, men viljen manglede desværre.

Her må jeg måske igen et øjeblik særlig opholde mig ved det radikale venstres holdning. Jeg har en erindring om et diskussionsmøde, jeg havde med formanden for de radikales folketingsgruppe, det ærede medlem hr. Aage Fogh, for kun få måneder siden, en diskussion, som ganske vist fandt sted på Langeland i det ærede medlems egen valgkreds. På dette møde tog en radikal forespørger ordet, en af det ærede medlems vælgere og oven i købet en radikal sognerådsformand, og han udtalte sig på linje med de synspunkter, som venstre har fremholdt i kommissionen. Ved den lejlighed, tør jeg nok antyde, fandt den radikale forespørger megen sympati og forståelse hos det ærede medlem; jeg beder om tilladelse til at citere, hvad det ærede medlem ifølge Langelands Avis for den 18. februar 1958 sagde. Der står her:

„Om folkepensionen sagde han, at han altid kun havde haft én indstilling:“ — kun havde haft én indstilling — „Alle uden undtagelse bør have en pension, de lige kan leve af. Resten må de selv sørge for. Vedrørende tjenestemandspensionerne sagde Fogh, der sidder i lønningsudvalget, at fremtidigt ansatte